Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (từ microfilm Thư Viện Đại Học Cornell)

CAMBỐT ĐỊNH XÂM LĂNG V.N. BẰNG ĐƯỜNG SÔNG CỬU LONG

NĂM THỨ TƯ ★ SỐ 659 ★ GIÁ : 2$ ★ THỨ BẢY 3-10-1964

THỜI LUẬN

THÔNG TIN · BÌNH · LUẬN và KIẾN · THIẾT

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút : NGHIÊM-XUÂN-THIỆN ● TOÀ-SOẠN VÀ TRỊ-SỰ : 224, Gia-Long — Saigon Giây nói : 21.990

TRUNG - ĐOÀN 506 CỦA VIỆT - CỘNG *phối hợp với quân Cambốt*

ĐÃ TỔ CHỨC ĐÁNH PHÁ, CƯỚP BÓC

nhân dân V.N. tại các miền phụ cận Cửu-Long-Giang

Điều tra phóng sự của b.b.d.p.v. SAO-BIÊN

*L.T.S. : Thiên phóng sự điều tra này với mục đích đưa lên • Một tình hình chiến sự tam giác * : Việt Nam C.H., Cao Miên, Việt Cộng và một hoàn cảnh chính trị phức tạp tế nhị nhất tại vùng biên giới — nơi đã tăng diễn ra, đang xảy ra và sẽ phát sinh những cảnh huống đau lòng cho cả Cao Miên lẫn Việt Nam trong cuộc chiến tranh hiện tại.*

Một cuộc thiết-kinh máu lửa, vô tình Cao Miên đã lao đầu vào vòng chiến do bọn V.N cao-ủy I kết thù hành động khêu khích, gây chiến và tiếng trực tiếp tay vơ V.C. đã xâm lăng miền Nam.

Những diễn chứng có thể xảy ra đã trên phạt ngôn-nhân của chính phủ Việt Nam Cộng hòa đã từng trong ra trước Liên Hiệp quốc và được dư luận thế giới tán đồng. Trong phạm vi loạt điều tra này, chúng tôi muốn cùng bạn đọc giả nắm vững được một vấn đề thời cuộc quan trọng, sống động, đang ám ỉ chế diệu nó tung *trên giòng Cửu Long Giang* mà kinh hướng của nó sẽ thay đổi cả cục diện Tây giới và bắc cầu Đông Nam Á.

Vì đâu ? Hoàn cảnh nào đã đưa đến những vụ xung đột đẫm máu giữa V.N. và Cam Bốt ?

Như độc giả đã biết rõ, những vụ đấu súng xảy ra tại vùng biên giới Miên-Việt (thuộc tỉnh An Giang và Kiên Phong) mà bao Thời-Luận đã đăng tải và tính hình với đầy đủ chi tiết. Chúng tôi chỉ xin nhắc lại sự kiện đã xảy ra do 3 sự-việc chính :

1) Lân ranh biên giới không xác định được : Thiên nhiên chung tôi đã đến tận nơi để quan sát cùng với Bộ Chỉ Huy vùng IV Chiến thuật tại cảng Mưỡng tỉnh An Giang Đương từ trên phi cơ nhìn xuống chỉ thấy

xem tiếp 3 trang

Bộ Lao Động cho biết đã *KHUYẾN-CÁO* Ban Giám đốc nhiều lần để THU NHẬN CÔNG NHÂN *hãng dệt VIMYTEX*

● BAN GIÁM ĐỐC HÃNG DỆT VIMYTEX BỊ PHẠM ĐIỀU 365 LUẬT LAO ĐỘNG.

● Ông Trần-quốc-Bửu và ông Đàm-si-Hiến liên quan với nhau như thế nào ?

Tường thuật của đ.p.v. THỜI LUẬN

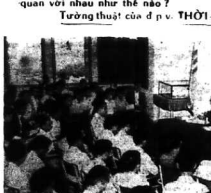

Cuộc họp báo của ông Tổng Thư ký Lao động hồi 9 giờ 30 ngày 1-10 tại bộ Lao động.
HÌNH TRÊN : Quang cảnh cuộc họp báo. (Ảnh Đỗ Thanh)

Hồi 9 giờ 30 sáng, tại Bộ Lao Động, ông Tổng trưởng Đàm-si-Hiến đã mời các bạn báo giới thích chi đại diện báo chí và các văn đồ trong hiệp Lao động, chủ tịch và Viên các, Bị đang gặp một khó khăn nơi việc và đã chuyển đến Hội Đồng Trung Tâm.

Bộ Lao Động khuyến cáo chủ nhân :

Mở đầu cuộc họp báo, ông Tổng trưởng nhắc lại sự kiện đã xảy ra trong vụ tranh chấp xảy ra giữa Ban Giám đốc hãng dệt VIMYTEX và nhóm công nhân, ngày 22-9-64, trong cuộc tiếp xúc với Phú Thọ Thủ tướng đặc trách

xem tiếp 4 trang 4

THƯỢNG HỘI ĐỒNG QUỐC GIA VỪA RA BẢN TUYÊN-CÁO QUAN-TRỌNG

Bảo-vệ tôn giáo và những tín-tưởng của toàn dân

★ *Thiết lập công bằng xã-hội*

★ Tạo không khí thuận tiện cho sự phân tách Chính quyền và Giáo-quyền.

● ĐOÀN KẾT QUÂN, DÂN VÀ TÔN GIÁO

Sau đây là bản Tuyên-cáo đề ngày 30-9-64 của Thượng Hội-Đồng Quốc-Gia, nguyên văn như sau :

Kính thưa Quốc Dân Đồng Bào.

Đã thực hiện liên kiến sau trở chính quyền lại cho dân, Ban Lãnh Đạo Lâm Thời Quốc Gia và Quân Lực đã thành lập, với thuận tình của đa số, một Thượng Hội Đồng Quốc Gia hoàn toàn độc lập và những quyền hành và nhiệm vụ có ghi rõ trong Quyết định số 7 ở ngày 8 tháng 9 năm 1964. Cấp bách đặc Lâm thời Quốc gia vẫn quan lực.

Phần đông là những người được giáo phái và đoàn thể đề cử đã tham gia Thượng Hội Đồng Quốc Gia, chúng tôi xin bạn đọc lãnh trách nhiệm trong giai đoạn rất lý nghiêm trọng này, cho những công cụ của quốc dân để mở đường xây dựng một chế độ mới, thay ý muốn và sự mong chờ của toàn thể đồng bào.

Hoàn tiếp công khai của Tổ tiên, ghi ơn các nhà cách mạng, các bậc anh hùng ngoài vị, các chiến sĩ quân đội đã hoàn đang hy sinh tranh đấu cho độc lập và tự do, gần đây nhất là các chiến sĩ của cuộc cách mạng 1 tháng 11 năm 1963, chúng tôi tự thấy không thể đi ngoài những định nguyện tha thiết sau đây mà chúng

xem tiếp 1 trang 4

NGOẠI - TRƯỞNG Gia-Nã-Đại

TIẾN ĐOÀN BẮC - KINH SẼ THỬ NGHIỆM MỘT LOẠI **bom nguyên tử**

TRONG NGÀY GẦN ĐÂY

OTTAWA (UPI) — Hôm 1-10 ngoại trưởng Paul Martin tiết đoàn Trung cộng sẽ thử bom nguyên tử trong trong tại gần đây và các thí nghiệm khác sẽ được thực hiện tiếp theo.

Ông Martin tuyên bố các cuộc thí nghiệm sẽ tung ra chất phóng xạ ở chiều ngoài trên mặt Đất.

Ông tuyên bố ông biết tin xảy ra với sự hãi tiếc và lo ngại. • Ông Martin không nói rõ ông biết tin đó bằng cách nào.

xem tiếp 3 trang

CHÁNH-SÁCH MỸ Ở V.N. SẼ KHÔNG THAY ĐỔI sau khi T.Cộng thử bom nguyên-tử

BÔNG KINH (UPI)— Ông Bundy tuyên bố Việt cộng ở Việt Nam Cộng Hòa có thể bị bạo chế chỉ của một số đã thử bom vào tháng, nếu việc tiếp Bắc Việt bị chặn đứng.

Ông Bundy tuyên bố như thế tại một cuộc họp báo trước khi rời Đông Kinh sang Đại hàn. Một sự gia đã yêu cầu ông Bundy bình luận thế nào về việc Bắc Việt tiếp tế binh sĩ và

xem tiếp 5 trang 4

Một vụ nổ TRÊN KHU TRỰC HẠM MỸ « SPROSTON » tại Trân Châu Cảng

HONOLULU (UPI)— Hôm thứ bảy vừa qua, 8 thủy thủ bị thương trong một vụ nổ ra hỏa hoạn xảy ra trên khu trực hạm

xem tiếp 2 trang 4

Đại-sứ TAYLOR tuyên-bố : PHẢI CÓ MỘT CHÁNH - PHỦ MẠNH

MỚI ỔN ĐỊNH TÌNH-HÌNH VIỆT-NAM

NHƯNG CHÁNH-PHỦ MẠNH CÒN HY - VỌNG TRONG TƯƠNG - LAI.

★ Không có việc người Mỹ nhúng tay vụ nổi loạn tại miền Thượng.

★ Chánh-phủ Mỹ rất dè-dặt trong việc thương-thuyết với Cộng-sản.

Tường thuật của đặc phái viên SAO BIÊN

Vừa ăn sét Tổng Thống Kennedy tới nay vẫn chưa bắt thúc. Vụ phóc tính của « Uỷ hội Warren », theo đó chỉ có Lee Harvey Oswald phạm tội ám sát Tổng Thống Kennedy, đã gây phản ứng sôi nổi khắp thế giới.

Trên đây là bức ảnh phóc tính ông đã chính ông Chương Uỷ Warren trao tận tay Tổng Thống Johnson tại Bạch Cung.

Theo lời mời của Nghiệp Đoàn kỹ gia, Đại sứ M. Taylor đã tới nói lên bộ báo cáo đề đề một cuộc họp báo chiều ngày 1-10-64 vào lúc 17 giờ. Mở đầu ông Hồ vào Đông Tháng đây ký N.D.K. Ông diễn đàn giới thiệu Đại sứ M. Taylor với toàn thể các kỹ gia. Sau đó, đại sứ đã ngồi lên :

« Theo thiển ý, tôi không khác gì các bạn đồng liêu ở Saigon, cũng thấy những khó khăn to tát trong việc hoàn thành hai nhiệm vụ quan trọng. Và vấn đề giải thích tình hình Việt Nam cho Hoa Kỳ có thể đại cương sự khó khăn xuất phát ở tình chết phức tạp của những biến chuyển xảy ra tại đây, một quốc gia Á Châu cách đại lục Mỹ bằng ngàn dặm.

Tôi vừa ở Hoa Thịnh Đốn trở sang, sẽ một chuyến hãi hương

xem tiếp 5 trang 4

Trung-Tướng Thủ-Tướng *chủ-tọa lễ tái lập hai tỉnh* CHÂU-ĐỐC VÀ BẠC-LIÊU

Nhân dân ở Châu Đốc và Bạc Liêu ngày hôm nay hân hoan vì Châu Đốc và Bạc Liêu đã được chính thức tái lập lại thành những tỉnh, phục hưng lại địa vị cũ, những nơi nay trên bản đồ Miền Nam Tự Do đang theo nguyện vọng thiết của đồng bào Miền Tây.

Chúng hãy đầu trước đây, phải cần quyền của chế độ cũ đã không để ý đến nguyện vọng của đồng bào sắc nhập Châu Đốc với Long Xuyên thành tỉnh An Giang và xen Châu Đốc như là một Quận với tên mới là

xem tiếp 9 trang 4

Bộ Quốc phòng Hoa - kỳ tiết lộ

thêm chi tiết về việc xung đột thứ 3

Hôm thứ năm mới rồi Bộ quốc phòng Hoa Kỳ cho hay rằng hai chiếc hàm Edwards và Maddox đã không chiến thuyền đã thêm dự vào cuộc xung đột đã xảy ra ở vịnh Bắc Việt lần thứ ba.

Tuy thế Bộ quốc Phòng không xác nhận rằng đã có phóc thuyền của Bắc Việt bị đánh chìm, mặc dầu có tin đồn rằng các chiến hạm Hoa kỳ đã bắn chết 2 phóc thuyền và bắn tan một chiếc thứ ba.

Bộ quốc Phòng Hoa kỳ chỉ nói : « Sau khi các chiến hạm Hoa kỳ biết có tàu địch tiến gần chúng đã bắn lên trên đó cảnh cáo. Nhưng qua đích vẫn tiếp hoàn lùng chiến hạm phải bắn. Sau đó, mọi sự đã diễn ngày thay tiu định nữa ».

TRÊN 2.000 CÔNG NHÂN ĐỒN ĐIỀN MICHELIN DẦU TIẾNG ĐÌNH-CÔNG TOÀN DIỆN

● YÊU CẦU TRỰC XUẤT GẤP 9 PHÁP KIỀU LÃM QUYỀN HÀ HIẾP, ĐÁNH ĐẬP CÔNG NHÂN.

● *YÊU CẦU CHẤM DỨT TÌNH TRẠNG NHỤC MẠ VÀ CHỤP MŨ CÔNG NHÂN.*

SAIGON.— Sáng ngày 30-9-64, trên 2.000 công nhân đồn điền Đầu Tiếng (Michelin) đình công toàn diện bắt đầu lúc 10 giờ. Cùng đình công và mạnh khóe chụp mũ

xem tiếp 7 trang 4

PHÁI ĐOÀN LAO ĐỘNG ĐANG VIẾNG THĂM HOA KỲ

ĐƯỢC GỌI KHẨN CẤP VỀ NƯỚC để hợp lực ứng phó với tình thế

Theo nguồn tin của Uỷ Ban Trung Ương hành động (Liên tiếp nghiệp đoàn Saigon — Gia Định) tức chiều ngày 1-10-64, vào phòng Tổng Liên Đoàn Lao Công V.N. đã nhận được Tuyên Lao đang của Đại sứ Mỹ tại Saigon, để đành điện khẩn triệu phái đoàn Lao động V.N. gồm 12 người đang viếng thăm và nghiên cứu các cơ sở Lao động Hoa Kỳ, được gấp để hợp lực với các nước ứng phó với tình thế.

« KHÔNG LÀM CHÁNH TRỊ »

Vừa qua, Tổng hội sinh-viên Sài-Gòn vừa đề-nghị cuộc « không làm chánh trị trong phạm vi học đường. Không biểu quyết ... chánh trị chánh thực nước ta sẽ có phản ứng thế nào sau hay buổi ?

Riêng phụ huynh học sinh và sinh viên, trong số có nhiều bà con, quen biết nhiều viên chức ...làm thời và nhiều anh em lao động... chánh thực và chánh hiểu, đã biểu lộ mu K.N. một niềm vui sướng !

Là phụ huynh học-sinh và sinh viên, anh em lao động đã cố sức chạy thăm đồng anh em đồng liên trường cho con em đi học, niềm vui gần như muốn khóc. Vì thời gian qua, mỗi số con em của anh em ly bận lo... làm chánh trị ... nên không học được chi cả. Họ mừng mà ...sa nước mắt !

Con giới chánh trị, một vài người... làm chánh trị làm thời, đại đăng hay tài tử, nói mi K. N. đăng hy vọng chấm ... vui cho lắm. Vì họ thấy nhà trường nước ta còn nhỏ hẹp quá, mà đường sá, phổ phường nước ta thì lại rộng rãi thênh thang. Họ lo ngại lắm rồi nhà trường, bước chân ra đường rong ruổi, mất mát thì anh em sinh viên cả đã sức khoẻ và... điều kiện bảo đi biểu lính hoàn hảo ...đó là nước thường, thì họ thấy nơi khó...nhân chánh trị !

Bởi vì anh em sinh viên có nói mi, họ nhớt đinh... « không làm chánh trị trong học đường ». Cho khi ra đường thì là vấn đề khác, nên các đăng mẫn chánh trị... làm thời, cần quá nhiều ngăn-ngại.

Riêng K.N. không biết... mão chánh trị, thấy ai đi ngoài đường là hoan hô, đã đào, nghe cũng... vui lắm !

V.NINH

xem tiếp 8 trang 4

XÃ LUẬN

Lúc này chúng ta cần nhiều Xây Dựng hơn là Đả Phá

của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Chế độ của nhà Ngô vì đã phân lại quyền lợi của dân tộc, nên đã bị lật đổ.

Ngôi nhà mà anh em họ Ngô đã xây dựng trong 10 năm qua không phù hợp với quyền lợi Quốc-gia Việt-Nam.

Bởi thế cuộc Cách mạng ngày 1-11-63 đã là cần thiết, để phá tan một bộ thống chính trị lỗi lầm, vì lợi đã làm cho dân tộc Việt Nam đau khổ.

Nhưng sau khi thực hiện cuộc đã phá vỉ đại để lật đổ nhà Ngô rồi, chúng ta phải nghĩ đến việc xây dựng.

Vì đây vẫn là chủ trương của Thời-Luận sau những ngày đảo chính 1-11-63.

Nhiều đặc giả đã không hưởng ứng, và đã đòi hỏi những sự đả phá liên tục.

Thậm chí một bạn đồng nghiệp đã phê bình thái độ của Thời-Luận như sau :

«Một tờ báo mà chủ trương xây dựng sẽ không có độc giả, vì sẽ chết đói.» (chết mất !)

Sự thực phê phán cũng là như vậy.

Chúng có là đồng bào rất hoan nghênh những tờ báo đả phá vô tư, dũng mãnh cảm to bác lớn để thối hậu tông tin tức hay bôi mỏi sự thực, và mặc dầu có cái chính nhiều lần cũng vẫn chưa được đặp vị cao trong lòng bạn.

Nhưng cũng bởi thế mà dư luận thành ra hoang mang, lòng người thành ra chia rẽ.

Tên thì, ghen ghét chỉ là những động cơ cho những hành động phá hoại.

Chỉ có lòng quảng đại, từ bi, bác ái, hay ít nhất là lòng thương sót lẫn nhau, mới có thể đưa tới những sự xây dựng được.

Trong lúc này, trước hết kẻ địch của chúng ta, lúc nào cũng muốn khai thác sự bất hòa giữa chúng ta, để «xui nguyên đục bị đế gây chia rẽ, cản trở.

Chúng có là trong những ngày rối loạn ở thủ đô, hồi cuối tháng 8, hiết bao kẻ gian manh đã phao tin «Việt Hòa Đoàn sẽ bị tấn công» hay «nhà thờ sắp bị phá phách».

Những tin ghê gớm như vậy được truyền đi do kẻ địch nên chúng ta cũng cố, hay là do những kẻ lưu manh, muốn gây rối loạn để vớt nước đã thả cần.»

Thời buổi nào, ngay từ hồi Pháp thuộc, qua Nhật thuộc, Việt Minh thuộc, và được trào Ngô, lúc nào cũng có kẻ khôn lợi gió, tìm lẽ khéo, khi lẫn điều chỉ, khi nhẹp đàng, lúc rên tật, khi xuống tác, để được tin nhiệm của những người có quyền thế.

Hạy bây nay vậy, đặt lẽ lẫn lẫn tìm ra những truyện bịt đầu, hại nước, những việc phá hoại hoặc kinh tế, hoặc an ninh, để thêm mâu lăng thêm không đây và bất lương của ta.

Chính kẻ xây bọ lợi dụng các đoàn thể hoặc chính trị, hoặc văn hóa hoặc tôn giáo, để làm những của thăng danh lợi, mặc những lẫn nhau bất lợi cho dân tộc và sau.

Bởi vậy mà cần quyền, chúng những người lãnh đạo, cần phải cảng mắt, đừng mà quảng mà ngăn than bọn người sự gạt mau chóng đem chân, lũm quên khéo lợi dụng nhược điểm của con người mà rao rắc thù hằn chia rẽ, để vớt phát phiền nây, trăng trí đoàn thể khác, một cách hỗ đã.

Bộ tình hay bóng ý những bạn con bước chánh trị này rao các tổ vu cho dân tộc và làm lợi cho Cộng sản.

Chúng ta phải cố gắng, sáng suốt, gạt bỏ cái «ta» nghĩa là những mối hận thù cá nhân, lòng tự tôn, tự đại, cùng những them vọng bất chính, để đoàn kết và xây dựng.

Vì đây là tội thoát đặc nhất của dân tộc chúng ta.

TÔI LÀ ĐẢNG VIÊN đảng Cần-Lao Việt-Nam

Kỳ-yếu của HÀ-ĐỨC-MINH

(Tiếp theo)

— Gây nên tạo cho trên Cách mạng nhân vì đánh đổ tất cả quan điểm tổ chức và tên tích đi nguyên với bước đường giải phóng hoàn toàn của con người.

— Xây dựng một xã hội công bình hoà ái, một chế độ dân chủ nhân vị (chân chính và cấp tiến), trong đó tất cả mọi người sẽ đã đến hiểu sống xây sự tốt đẹp.

—Tính thân tranh đấu cho Dân Chủ và Tự Do của nhân dân V.N. mười năm !

— Đọc lập và sự hợp tác hoàn đã giữa các quốc gia trong cuộc tranh nghiệp Nhân vị Thế giới mười khó.

— Đảng Cần Lao Việt Nam mười năm !

xem tiếp 12 trang 4

ĐẶC-BIỆT của THỜI LUẬN

ĐÃ 72 TUỔI, CON SỨ-TỬ XỨ JUDA VẪN LÀM BÁ CHỦ

Bài của René BENARD

L.T.S.— Nhân đọc đi le Caire (tỉnh đô Ai-Cập) để đự Hội-nghị tối-cao của các quốc-khách vào cho ngày 30-9-64 Hoàng-đế Hailé Sélassié từ Genève ghé (Liên Đoàn trong vài tiếng đồng hồ để thăm con đế Ngài, đương dưỡng bình trong một nhà thương của Anh Quốc. Nhân dịp này T.L. hân các bạn một tài liệu về vị Hoàng-đế đây. Và sau đây là bài của René Benard.

Chưa bao giờ. Thế thôi lẽ ngài tôn kính đối với Hoàng Đế Juda với sự thực như các « con sư tử » Juda vẫn làm bá chủ. Xứ Ethiopie đã bảo mình với hoàng đế Hailé Sélassié đã nhất ... đến với Phi châu và các lý lẽ khác của là trung trung của quốc gia.

Thế lực của nhà vua trở về giá nay đã đo ba lần : sự chấm thông của chủ quyền sức mạnh của truyền thống trong các tầng lớp xã hội, và sự thông nhất của điện sự tiến triển lớn tục với quá khứ.

Mặc thiếu số khá mà sức lượng được đông, nhưng chỉ tất nhỏ thôi, có thể mong chờ sự được tuyệt vời quả khéo. Đối với tất cả những dân Ethiopie, sự tiến hóa không thể bấp bộ mọi cơ cấu mà lịch sử và tên gọi thuộc phái đa số Cơ đốc chính thống đã ghi sâu vào trong nước và cơ cấu

Đây ! « CON SƯ-TỬ » giả 72 tuổi đã đã đay trì xứ sở trong tình trạng có lợi từ nhiều thế kỷ trước. Lịch sử gia và xã hội gia sẽ gọi

xem tiếp 8 trang 4

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quản Huỳnh Chiếu Đẳng)

DOC BAO GIUM CÁC BAN

Lúc này là lúc chúng ta *phải có can đảm*

Bài của Billy GRAHAM. trong Reader's Digest.

(TIẾP THEO VÀ HẾT)

Cách đây mấy tháng, trong hơn nửa tiếng đồng hồ, 37 người đều, hết trong phòng hội, trong 1 lúc không biết bao gì của thành Nữu Ước, đã khoanh tay đứng nhìn 1 con đã đánh đập và lấy đao đâm một người đàn bà, tôi 3 lần. Hai lần, vì tiếng nói lao xao của những người chứng kiến và vì đứa trong phòng cố chạy lại gọi cảnh sát, nên kẻ hành hung đã ngừng tay và chạy trốn. Nhưng mỗi lần là 1 lần hắn lại trở lại, vì sau đó chẳng ai đến cứu 1 người đang cần sự giúp đỡ cả. Tôi đã nghe thấy 1 người nhân chứng kể lại rằng: Cô gái đã cố gắng gọi đến bà đó hai lần, mà vẫn không ai giúp cả. Tôi sau bao lần khuyên bảo, mà vẫn không ai giúp cô ấy cả. Thế thì, ai là người chịu trách nhiệm? Chúng tôi ấy ư? Tôi nghĩ rằng chính chúng tôi, là những người đã để cho một người đàn bà phải chịu đựng cảnh hành hạ đó, mà không ai giúp cả. Tôi đã nghe thấy 1 người nhân chứng kể lại rằng: Cô gái đã cố gắng gọi đến bà đó hai lần, mà vẫn không ai giúp cả. Thế thì, ai là người chịu trách nhiệm? Chúng tôi ấy ư? Tôi nghĩ rằng chính chúng tôi, là những người đã để cho một người đàn bà phải chịu đựng cảnh hành hạ đó, mà không ai giúp cả.

Chúng ta đã bao lần quên bổn phận của mình, mà chỉ lo cho bản thân mình. Chúng ta hay tự hỏi, nếu chính chúng ta chứng kiến một trường hợp như thế thì chúng ta đã phản ứng như thế nào?

Không có một gánh nặng nào lớn lao hơn gánh nặng do nơi lòng lương tâm không khi chúng ta nhận thấy chúng ta đã không làm hay không đám làm. Sau một việc hội họp của chúng tôi trong một đêm thứ 3 ở vào khu phố « Hoa kỳ, một người đã bỏ ngay cuộc đời cho Thiên Chúa đã nói với tôi: « Anh Billy ơi, từ hồi đăng Chúa đã tha thứ mọi tội lỗi của tôi những chính tôi, tôi lại không tha thứ cho tôi được. Vài năm trước đây, tôi một người làng giềng của tôi đã bị người ta đâm đi nhiều lần một cách bất công, tôi đã không có gan bênh vực người ấy. Bà thường vẫn đuổi dự thánh qua, người ấy là vợ tôi sau này. Tôi phải mang nó bận 1 lần nữa, để cho bà đó đánh đập ».

Tôi nhắc lại trường hợp của chính đã qua nhu nhược và đã bỏ phiếu cho một đạo luật ở người với chính kiến của Ông Tổng bảo chiến bằng cách nói rằng có những sự lựa chọn mà nếu những người lại đặc biệt đã là nên ông. Một người bạn cuối giả : « Ấy bạc ơi ! Thế cao đâm đi đâu ».

Tôi thường hại một người không được đến thăm nhà mình. Phải chăng khi người đánh một lần trong và cần đến giúp vững lắc trường ấy. Sự cam đảm giúp vững lắc trường ấy. Sự cam đảm trong tâm hồn mang lại cho chúng ta những phần thưởng mà sự bảo ảnh không thể trong mang đuợc. Như một phát tiếc chân nhân, nhưng vẫn mạnh mẽ, nó làm linh hồn đầy nơi mạnh và vững vàng.

Trong một thời gần nơi tôi ở, một vụ chiến nông đã bắt đầu của sau thành bằng bằng những gì khiến đám, Mặt vài học sinh trường Trung Học Ký Iên tổ thành về trường này, và phản đối với Hội Đồng Thị Xã một cách cương quyết đến nỗi, chẳng phải thay đổi quyết định của mình, Tuy nhiên, nó đã giúp gây một chấn động lớn lao cho thành phố.

Nhiều tiếng vẫn đầu tư đã bị người khác, khi Bác sĩ Francis O. Kelsey, vị trưởng nữ y tế thực phẩm và thuốc thay cho Lois Đăng Hoa Kỳ, bác nhân trước đây được người ta bước phải cung thuốc cho phải biết, một thứ thuốc gọi là Thalidomide. Những sự kiện và cuộc khảo sát những mang lại cho Bác Sĩ Kelsey đã khiến đám vững thuốc ấy không có bao giờ. Mặc dầu bị áp lực lớn lao ở nhiều nơi, Bác sĩ vẫn cương quyết chống lại thuốc ấy. Các bạn hãy tưởng tượng cảm giác của Bác Sĩ như thế nào, khi nhìn xự cương quyết của bà, mà hàng ngàn bà sinh đã đó khỏi bị dị dạng, chỉ vì bà đó.

Sự can đảm có tính cách đề lắy. Kết một người đàn có can đảm lớn nhất, vì vậy thiếu có một ít người khác đám theo sau. Cách đây không lâu, một thanh niên mới 18 tuổi được mời vào một Hội-Nghị trong trường một trường Đại-Học. Trước khi được gia nhập, người ta bắt anh ta phải ký một giấy cam đoan không bao giờ được bỏ phiếu cho một người đề đưa muốn nói nhập. Anh ta chần tự. Tôi nay đám đã rất đảm, và vì vậy khiến có một ít thấy việc làm của anh ta có lý, sau khi giải quyết cam đoan ấy. Kết quả là ông Hội trưởng và ba nhân viên trong ban chấp hành cùng từ chức. Hội đồng thay thế bằng những người không phải biết mặc đa.

Chỉ có những vị nhân mới đám phụng sự những chính nghĩa Trung cùng việc của chúng tôi, chúng tôi thường kêu gọi những người muốn phụng sự Thiên Chúa hãy đứng dậy, tiến lên và gia nhập hàng ngũ với những người khác. Tôi vẫn ước ao phát tại vì trong công việc này, có 1 đám trẻ giúng giữ người, chẳng 1 ai sẽ chống lại 1 quyết định làm việc lành của họ.

Một bài quan trọng mà Chúa Giê Xu đã phán bảo những người theo ngài là : « Các người hãy để cho ánh sáng của các người chiếu ra trước mặt người ». Chúng ta không đang là người theo Thiên Chúa giáo, khi chúng ta không làm cho sự vô với những người ở chung quanh chúng ta rằng chúng ta đang ở phía bên Chúa. Cũng như ông Gabriel Marcel đã nói : « Tôi hết hước phải làm chứng, vì tôi có thể nói rằng tôi đã cần trong tay một mảnh ánh sáng nhỏ. Nếu tôi để nó cháy cho tắt, thì chẳng khác gì tôi đặt tay ở đó ».

Đối phó với những tệ hại gây nên của sự bội chứng và tôn giáo phải lấy những lời sau đây của Bonaro Overstreet, làm câu chân ngôn cho những tín đồ Kitô giáo :

(Xem tiếp trang 3)

SỔ GIAO-TẾ DÂN-SỰ BỔ-THÀNH

Trân trọng thông báo kết quả giải quyết những thắc mắc, khiếu nại xà nguyện vọng của đồng bào Đô Thành :

Ngày 1a

33.— Bảo Đại Đoàn số 73 ngày 8-7-1964.

Tên đề xy ớt:

Nhu những người vượt sau đây của các bạn hàng ở 36 cho Đô Thành:

a) Xin miễn thuế tệ lí thuh trên gia sinh sương.

b) Trước năm 1962, bạn hàng chỉ đóng mức ở 1 đồng không 7.000đ. khi các sang sập, bạn hàng phải đóng trước bạ một mức nhu tương đương là 150.000đ.

c) Xin miễn thu tiêu thụ điện.

d) Xin miễn thuế môn bài, lợi tức và tổng hợp.

Kết quả giải quyết: hoặc giải đáp thắc mắc

Sau khi cứu xét kỹ lưỡng, Tòa Đô Chính rất tiếc không thể miễn mức đóng nhưng nguyện vọng đó cho bạn hàng nên lên và tiến trong 2 đợt tạm thời sau đây:

a) Trong những vụ sang nhượng

b) Trong những vụ sang nhượng ngày sách Đô Thành phải thực hiện đúng theo Nghị quyết của Tòa Đô-Chính.

c) Đối với thuế môn bài, lợi tức tổng hợp và tiêu thụ điện thì nhân ngày sách Quốc gia và không thuộc thẩm quyền của Tòa Đô-Chính.

Thông - cáo

của Ban đại diện Sinh viên Cao Đẳng Sư phạm kỹ thuật

Ngày 17-9-1963, toàn thể Sinh Viên Trung Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ thuật đã họp đại hội tại giảng đường (M 01) để bầu cử lên Chấp Hành Sinh viên với kết quả như sau:

Sau đợt 1: kết quả chưa thực như sau:

(1) Nguyễn minh Sỡ — Chủ Tịch

(2) Lê minh Tiến — Phó Chủ Tịch

(3) Phạm văn Tài — Phó Chủ Tịch

4) Nguyễn trường Kỳ, Tổng thư ký

Ban Chấp hành đã tuyên bố: Ban Chấp hành sẽ mời một số sinh viên của trường để phụ trách các Ban Ngành.

Trong số ban chấp hành Sinh Viên đã tuyên phong FM 01 của trường Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ thuật vừa đắc thuận 38 235.

F.M Ban Đại Diện Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ Thuật

Tổng thư ký.

NGUYỄN TRƯỜNG KỲ

Trả lời Y - Học

Bác-sĩ HUỲNH-LONG phụ-trách

CÔ NGUYỄN THỊ NHÂN (Bà quợu). —

— Bệnh của cô phải khám xét tận chỗ mới biết được có nên phẫu bệnh viện hay ở B.S.

— Nên hạn sinh Cô đến bệnh viện Bình Dân, khám bệnh người cô.

ÔNG NGUYỄN DƯ CHÍNH Trung chánh Hóc Môn — Ông không cần chích Sustanon và thuốc Sustanon không làm cuộc tự.

— Nước tiểu vàng hay trắng không phải là một bịnh (xem bài giải thích trên)

— Ông cố chỉ khám bịnh bên đó nếu Nhưng « bịnh » hay tự tu g thư không phải là bịnh.

ÔNG NGUYỄN HỒNG NGA (Nha Be).

— Bạn bè của Cô đến bịnh viện Bình Dân, khám bịnh người cô.

Ông NGUYỄN DƯ CHÍNH Trung chánh Hóc Môn — Ông không cần chích Sustanon và thuốc Sustanon không làm cuộc tự.

— Nước tiểu vàng hay trắng không phải là một bịnh (xem bài giải thích trên)

— Ông cố chỉ khám bịnh bên đó nếu Nhưng « bịnh » hay tự tu g thư không phải là bịnh.

ÔNG NGUYỄN HỒNG NGA (Nha Be).

— Bạn bè của Cô đến bịnh viện Bình Dân, khám bịnh người cô.

Ông đã B.S. con mà vì ông không thơm đuốc chứa bịnh đến nơi đến nơi mà cô phải chữa bịnh cho cô và chữa bịnh cho thầy.

Bịnh của ông cần được theo rõi, chỉ có bịnh viện có thể giúp ông đến nơi đến chỗn, nếu con cô thể chữa được.

LONG biết tất cả ngoài

do Đặng-thị THANH-PHƯƠNG phụ-trách

Tôi rất ghét đàn bà

(THƯ HỎI CÔ LÁNG ĐN. — SÀI GÒN)

Tôi là một bạn của đa ngoài, ba mươi tuổi và từ trước đến nay, dưới mắt tôi, sin noi thấy với cô, tôi không nói ra phương. Tôi đã có những ý nghĩ không lấy gì làm đẹp mắt khi người ấy nhắc đến một cô gái. Cho nên công vì thế mà đến tuổi nào tôi vẫn chưa có người yêu, chưa có người yêu theo ý nghĩa đẹp đẽ.

Thế rồi, bỗng quá ! Giữa lúc mọi người trong gia đình đều nhắc tôi vợ tôi mà lúc nào tôi phải là một thiếu nữ đoan trang, nói ra cái lẽ sau đây đi đang một cái tôi gặp D

D. là một vị nữ.

Nếu nói theo danh từ Tiếu thuyết thời đại của cô thì tôi là một cô vô cùng thân bảo khó.

Đến sau tôi biết tôi trước khi yêu D và khi đó tôi kết là cuối thường cô vô không ngờ cuộc hạn lớn đã đi ở mà nhau điều đó.

Bao nhiêu tiền bạc tôi không tiếc D và tôi, tôi cũng biết đang nàng tất cả. Dì mười có tiền như tôi, tôi vẫn thấy thiếu thốn nhưng phải làm cái ngày cự khổ do nhà, cho nên chỉ sau bao tháng quen nhau tôi phải cùng D.

Tôi theo ý muốn của nàng: tôi cuộc tuanh hoạt và chuyển « đan bà » cho D. Tôi cũng biết rằng D. đã nhiều lần đi đến nơi đó nhưng quen nhau tôi vẫn cứ cho D. đi đến nơi đó cho nhau.

Tôi thấy ý muốn của nàng: tôi là ở nơi đó tôi cũng biết rằng D. là một cô gái đẹp, tôi đã tiếc bao nhiêu tiền bạc của tôi, nhưng lòng riêng thì tôi vẫn cứ cho D. đi đến nơi đó.

Tôi yêu tôi quá đã quên nàng D. cũng thường D. gửi tour đến D. nhưng D. nghĩ: đó là nơi nào mà D. đang mong hình. Đặc thư D., tôi thường vẫn quá nên quyết tâm để tôi nàng để mà lại thất xa.

Nhưng rồi ra gặt tôi (năm nay đã 32 tuổi) mà biết chuyện nó cần thì tôi chỉ biết đến « Đương cô điên ! Hãy nên ». Chính vì sự nghĩ của của mà tôi phải hơn nữa hơn nữa em gặt tôi tính số cương quyết lắm, nó mà yêu tôi nhiều hơn bao nhiêu thì nó lại yêu thì nó ít » bao đông » cho bao nhiêu thì nó lại khác tư vị.

Tôi phân vân anh đánh phiền đến cô.

Tính cách tôi như thế nay, cô hãy tại phải tôi nói ra sao ? Tôi cần thấy tôi chỉ yêu D. còn P. nàng chỉ là người vợ mà tôi cưới vì bổn phận.

Lâm sao bây giờ, thưa cô ?

TRẢ LỜI.— Thoạt đầu đọc thư ông, tôi đã cho rằng ý định mới mặt cuộc tuanh hoạt và chuyển « đan bà » cho D. là ông đã ở trong nhà và ông cũng vẫn đoạn sau tôi cũng mới đến ý nghĩ đó ở đó cuối ông đã đến nơi đó và ông đã gặt được nhà ông ? mà lắm đến Ba Chi.

Hỏi ra Tôi có tài Nguyễn Nhàng, Tôi đã Mượng, tôi là Tôi cũng chính Chấp kích, có khác sau tôi đã nói rằng nó đã đi nơi trên có phu 20 đồng, mỗi tuần gửi nhân phải nàng khác sau tôi cho thăng Mượng sở tôi.

Tiếc thay cay quá giữa tăng Đã cho thăng Mau thăng Mượng sở tôi.

Hay là :

Tiếc thay tại gặt tăng ngăn

Đã cu nước đại lại sẩn than rơm.

Không tả đã nói. « Trong mặt ông đã đến nơi đó » Ông cũng có người trong tin ? Thế mà kỳ cực

NGỰA HAY PHẢI CÓ

Bá Nhạc mới biết...

HÀI-ÂU-TỬ sưu khảo

Đại phải có Bá Nhạc, tài sau mới có ngựa hay, ngựa hay không hiểu, chẳng người biết kẻn ngựa sao Bá Nhạc hiểu lắm.

Vì thế mà bao nhiêu ngựa hay đã cho bọn tôi tớ xử đụng, rồi đến sau chết rục ở trong chuồng, phí mất cả đoạn « thiên lý mã».

Ngựa hay chẳng ngày ngày đi, mà bắt ngựa phải nói « thiên lý», thế mà người nói sở không biết là ngựa hay, chỉ cho ăn nhạo ngựa thường ; ăn không no, ngựa sẽ ốm yếu, nhẽ không đúng đo khác người, ngựa được nó không đem buồng cương cho chạy đuổi đàng với ngu, khi sẽ chạy ngu sự vô cùng lu, cái thân sức mình bị kìm hãm, đem ra thái chu, bao nhiêu ngựa hay phải bọn Người nghĩ tiên lòng sẽ bấy giờ mới hại gọi rằng « Thiên lý mã » ? Thiên lý không có ngựa hay !

Thân ôi! Ngựa hay đâu có hiểu, ngu, thì cũng vẫn ngu, hoặc ngu đi mà (Tỉ-dụ theo lối «tạp chuyện» của Tiền Đường).

Bách lý Hề có tài vương tử thế mà vua nước Ngu không biết đang, mà lại « ngu » mà Mục vua bắt đang mà lấm đến Ba Chi.

Hồ a Tôi có tài Nguyễn Nhàng, Tôi đã Mượng, tôi là Tôi cũng chính Chấp kích, có khác sau tôi đã nói rằng nó đã đi nơi trên có phu 20 đồng, mỗi tuần gửi nhân phải nàng khác sau tôi cho thăng Mượng sở tôi.

Tiếc thay cay quá giữa tăng Đã cho thăng Mau thăng Mượng sở tôi.

Hay là :

Tiếc thay tại gặt tăng ngăn

Đã cu nước đại lại sẩn than rơm.

Không tả đã nói. « Trong mặt ông đã đến nơi đó » Ông cũng có người trong tin ? Thế mà kỳ cực

Mà người đã cho Bá Nhạc, tài sau mới có ngựa hay, ngựa hay không hiểu, chẳng người biết kẻn ngựa sao Bá Nhạc hiểu lắm.

Vì thế mà bao nhiêu ngựa hay đã cho bọn tôi tớ xử đụng, rồi đến sau chết rục ở trong chuồng, phí mất cả đoạn «thiên lý mã».

Ngựa hay chẳng ngày ngày đi, mà bắt ngựa phải nói «thiên lý», thế mà người nói sở không biết là ngựa hay, chỉ cho ăn nhạo ngựa thường ; ăn không no, ngựa sẽ ốm yếu, nhẽ không đúng đo khác người, ngựa được nó không đem buồng cương cho chạy đuổi đàng với ngu, khi sẽ chạy ngu sự vô cùng lu, cái thân sức mình bị kìm hãm, đem ra thái chu, bao nhiêu ngựa hay phải bọn Người nghĩ tiên lòng sẽ bấy giờ mới hại gọi rằng « Thiên lý mã » ? Thiên lý không có ngựa hay !

Than ôi! Ngựa hay đâu có hiểu, ngu, thì cũng vẫn ngu, hoặc ngu đi mà (Tỉ-dụ theo lối «tạp chuyện» của Tiền Đường).

Bách lý Hề có tài vương tử thế mà vua nước Ngu không biết đang, mà lại « ngu » mà Mục vua bắt đang mà lấm đến Ba Chi.

Hồ a Tôi có tài Nguyễn Nhàng, Tôi đã Mượng, tôi là Tôi cũng chính Chấp kích, có khác sau tôi đã nói rằng nó đã đi nơi trên có phu 20 đồng, mỗi tuần gửi nhân phải nàng khác sau tôi cho thăng Mượng sở tôi.

Tiếc thay cay quá giữa tăng Đã cho thăng Mau thăng Mượng sở tôi.

Hay là :

Tiếc thay tại gặt tăng ngăn

Đã cu nước đại lại sẩn than rơm.

Không tả đã nói. « Trong mặt ông đã đến nơi đó » Ông cũng có người trong tin ? Thế mà kỳ cực

ĐÔNG Y - SĨ KIỂM DƯỢC - SĨ

NGUYỄN-ĐỒNG-DI

Chữa bịnh Nam, Phụ, Lão, Ấu : Nhức đầu kinh niên. Đau gan tiêu, bón, đau bao tử, đau ruột. Hồi khạc đàm nhớt. Đau bụng máu. Đỏ mắt bỗi thịm — Xem mạch đoán bịnh cho thuốc, dùng Cao Đơn, Hoàn, Tán, tự chế sẵn thể thuốc. « Thang » đã chế sẵn. Thuốc bổ và các thứ trị, mạnh lành. Thăng mạch Phương Sài Gòn.

K.N 751-BYT-QCDP ngày 24-3-64 *

TỪ VỰ hằng ngày

● *Chiêm Tinh gia HUỲNH-LIÊN*

652, Phan-Thanh-Giản — SAIGON

Thứ Bảy 3-10 64 — Ngày 28-8 Â. L.

Ngày Ái Dậu 68: Kỷ Mẹo, Hành Thổ, Sao Liễu, Trực Kiến. Giờ Kỉ: Tý, Sửu, Dần, Thân, Dậu — Trung: Thìn, Mẹo, Mất

NỮ MẠNG

Tuổi 17 và 29 việc đi đường bon bể phải thận trọng, tính năm buồn, tuổi 17 ngày mồng sáu đưa tiền bạc cho ai ở trong trong nhà bắt lợi, tan ra cho lo nghĩ.

Tuổi 28 trong ngày mồng sáu nên hành nghề sắp có thu xa hay mua bán, tuổi 40 tiền bạc bình thường tuổi 50 cần cẩn ở xa sau lâm nên sự nghiệp, ba cơ vui vẻ lên đi.

Tuổi 17 tình duyên tuy lạnh nhưng có thể hay cả hai lên ăn tuổi 29 ngày mồng đi đến rồi nên bắt tay vào việc ngay, tuổi 31 cuộc sống sung túc, cái tiền đang mong dồn hay cả lắc !

Tuổi 40 trong tháng vừa qua khó, bạn bè, tam tình buồn, tuổi 38 cứ làm ăn không nên đình đoạt việc người khác, tuổi 50 đường đi tính thân bị xao động, ai phận thì thường có ngày lên.

Tuổi 25 đường đi nên vào bể trong bom cả hai cho trong lai tuổi 37 gặp gỡ nhau nàng đó nên tiền bạch việc đã đình, đường đi 36 tuổi gặp tuổi 49 và 61 có tin vẻ hay quá biết.

Tuổi 24 có cố phần nuôi người nên trao đổi thêm sinh ngỡ, tuổi 36 tiền bạc bình thường nên cố gắng sau, tuổi 53 đi ra, vui vẻ lên đi, tuổi 48 và 60 lái lúc sắp đến, có tin vui vẻ con.

Tuổi 23 tính cần đường bình bạc quá cả hai, tuổi 35 gặp ngày khắc khắc nên giữ gìn miệng tiếng, ky đi xa chuyến đi, tuổi 47 và 59 bình tính mà lâm ăn, đường thay đổi nên chuyển ngoài.

Tuổi 22 đường phải nhọc cuộc đời vào đình mình thì may, cần tạo lấy tương lai, tuổi 34 lâm đi chịu nhọc đi phòng xức khỏe, tuổi 46 và 58 tài lộc trong đó đi chịu bon mới thôi.

Tuổi 21 nên vui vẻ lấy nhiều, tuổi 33 cần thận bình bạc bị chiếu lâm ăn chậm, cố sự thay đổi nên tháng đến tuổi 45 và 57 cần thay đổi nên cần thay đổi, đi tin xa đến ở xa.

Tuổi 20 coi chừng tiền nhiều khóng nên đi xa nhiều là vô đâu, tuổi 32 tháng vừa qua bạn bè tốt, cái chừng mang tài tuổi 44 và 56 bạn cho là quý, tuổi 44 và 56 tăng vận cho, nên thêm đi đi nhỏ bớt vận hạn.

Tuổi 19 cần thận đường bạn tuổi chung đồng vì tình đồng cùng cố sự thay đổi, tuổi 42 và 54 có tin vui cho bạn quý biết bất ngờ, lại đi xa.

Tuổi 18 và 30 nên cẩn thận tiền bạc, tuổi 32 tháng vừa qua đi bán bán, cái chừng mang tài tuổi 44 và 56 bạn cho là quý, tuổi 44 và 56 tăng vận cho, nên thêm đi đi nhỏ bớt vận hạn

PHỤ TRANG ĐẶC BIỆT SINH-VIÊN

Phụ-trách : SAO BIỂN

TRUYỆN NGẮN

Tình yêu và danh dự

của KHÁNH-LINH

(TIẾP THEO)

Một hôm, sau bữa cơm chiều Lâm Văn đưa Mộng Trinh lên một ngọn đồi sau nhà nói chuyện. Nàng vui vẻ nhận lời. Đi bên cạnh Lâm Văn, Mộng Trinh có vẻ thẹn thùng, nhưng rất sung sướng. Nàng kể cho chàng nghe về gia đình của nàng.

Nghĩa Lâm Văn hồi như thế Mộng Trinh lắc đầu.

— Không! Ít là một điều trái lẽ! Nếu sau lễ mãn tang thì em đã tái giá từ lâu rồi. Chàng nghĩ xem, trong nhà phải có một người đàn ông chứ. Tại sao lại cứ phải sống cô độc mãi như thế này.

Nghe Mộng Trinh nói Lâm Văn cũng hơi ngạc nhiên.

— Nàng trong gia đình vẫn ưa thích có những tư tưởng tự do phóng túng như vậy sao?

Mộng Trinh nhìn Lâm Văn với cặp mắt đó xét. Nàng cũng hơi ngạc nhiên trước câu hỏi của một thanh niên hiểu thấu được phần tranh chấp tự do, trong đó có tự do tự tưởng. Nàng bảo Lâm Văn với vẻ ra vẻ tự nhiên:

— Theo em thì đó không phải là những tư tưởng tự do, phóng túng, mà chỉ là những cảm nghĩ thích hợp với hoàn cảnh cuộc sống của lớp người trẻ trong đó có cả anh.

Lâm Văn nhìn nàng với cặp mắt đầy cảm mến, và bảo:

— Thế thì cô nghĩ gì về cuộc sống của gia đình mình.

Mộng Trinh đáp không do dự.

— Em không nghĩ gì cả. Thà thì là em chán ngày trước những phương pháp giáo dục nó em phải theo suốt. Nhưng bây giờ em phải hoàn toàn vô dụng, nhưng tức là thay trong những vấn đề thông thiết, cần của cuộc đời, thì nó lại quá khắt khe, ràng buộc. Thay em nghĩ thế nào em biết, phải lấy chồng là cái con đường không thể vi thiếu hạnh phúc giết chết một cuộc đời. Cho em một nơm, gia đình đem lại, em chỉ nghĩ mà không dám hy vọng bao.

Đó là một thanh niên của thế hệ trẻ những Lâm Văn cũng không khỏi ngạc nhiên trước những nhận xét, suy luận của người con gái mà chàng làm tưởng rằng đã tiêm nhiễm rất nhiều lý gia của Nho Phong. Tự thế vượt ra khỏi khuôn phép của một ấy rằng buộc, Mộng Trinh đã tỏ ra mình là một cô gái thực thiết, không thua chàng những thanh vọng bao huyền mà chỉ biết nhìn các hiu trên của thực tại, có tình lợi lành quan đến đời sống Lâm Văn hồi Mộng Trinh với ít nhiều vẻ ngạc nhiên :

— Tại sao thế ! Mộng Trinh.

Mộng Trinh chậm rãi trả lời.

— Em không thể tin ở sự tiết hạnh một chiều nào. Nếu giả nếu thế không nữa, đàng nữa em lại còn trẻ, trẻ lắm.

Ngoài lại nói tiếp, Mộng Trinh nói :

— Hình như em đã bỏ lỡ, Xin anh đừng cố chấp, vì sự thật là như thế. Sau này em sẽ lấy chồng và phải theo chồng. Còn bao lâu nữa thì tuổi tác Lan đó, nó sẽ ra sao? Nó sẽ ra sao khi phải sống cô độc, lẻ loi. Cuộc đời vô vị sẽ bắt đầu to đó đến đến khi nhìn nhau. Em biết mọi em không bao giờ muốn như thế.

Nhưng có một mảnh lực vô hình đã thúc đẩy Lâm em không dám làm người lạc. Phải chăng đó là một thứ danh dự bắt buộc trong giác mơ tiết hạnh ?

Qua những lời là đây lý luận của Mộng Trinh, Lâm Văn đã hiểu rõ những mâu thuẫn, do là trong cuộc sống tình cảm của bà, giữa phụ trong gia đình này. Mộng Trinh đã thành thật, hay tỏ cho chàng những gì mà nàng biết, không bỏ một mảy gì cả.

Cuộc đi chơi của Lâm Văn và Mộng Trinh bị những cặp mắt tò mò của dân làng theo rõi. Điều đó cũng không có gì lạ, khi chàng là một vị chủ hay của đoàn quân vệ trấn đóng sau đây, và nàng là một tuyệt sắc giai nhân của miền thôn nhỏ. Do đó mà bộ đem ra làm đề tài bàn luận, thêu dệt tai Mạc phu nhân.

Cho rằng đó là một sự phạm lễ, Vượt ra ngoài vòng lễ giáo gia đình, Mộng Trinh bị Mạc phu nhân quở trách.

Mộng Trinh cho thật với phu nhân là đã yêu Lâm Văn. Cho rằng là một sự phạm đến danh giá gia đình, phu nhân ra lệnh cấm không cho Mộng Trinh gặp mặt Lâm Văn nữa.

Nhưng đã sau thì Mạc phu nhân cũng nên là một người đàn bà thương rộng, chỉ vì trong một phút nóng giận, nghĩ đến lời bàn tán của xóm làng, nghĩ đến danh giá của gia đình mà

[illegible] Mạc phu Nhân nghĩ lại lòng đau bà. Tuy vậy, vì danh dự, bà không thể nhìn là xuống một thứ đó chấp nhận cuộc hôn nhân.

Riêng về Lâm Văn, thì chàng cũng nhận ra nhiều lối lầm và phân mình trong khi tính yêu gieo bà người chưa được chính thức bảo. Do đó Lâm Văn đã cậy người mai mối, đánh tiếng với Mạc phu nhân và được bà chấp thuận. Cuộc hôn nhân giữa Mộng Trinh và Lâm Văn được cử hành trước khi đoàn quân được lịnh đi chinh.

Đã thành sau, lần bà bị bệnh và từ trần. Lâm Văn phải xin phép về lo việc ma chay cho người. Nhân dịp ấy, Mạc phu nhân cũng cho Lâm Văn biết chuyện thay lời cho mình người đàn bà đó được [illegible] Mạc phu nhân không thể nào tìm được niềm vui [illegible] bà hy hiến. Lang [illegible] nghĩ đến mình mà nên bà phải nhìn nhận [illegible] Lâm Văn lúc bà bắt bẻ, tay run rẩy. Mỗi lần nhìn thấy bà bệnh thì [illegible] nghĩ vẩn vơ trong đầu bà. Bà đã phải khóc, [illegible] Mạc phu nhân chỉ biết ra vườn sau. Sẽ, quả, [illegible] và chuyện trò cùng Dao lão hộc. Vốn là người chân thực và thành [illegible] bà đã nghe, bà đã cho cảnh huấn vào, nhưng [illegible] chỉ nhận và ra kinh trọng hơn và lực hành của bà.

Thời gian thấm thoát qua mau, con của Mộng Trinh đã ra và nhạc học nghề phép hay và những vẻ Thiên Mạc phu nhân.

Trong đau đớn khóc khâu khinh. Mạc phu nhân rất mừng, nói với bà: cụ chồng Mộng Trinh và Lâm Văn.

— Mạ rất mừng cho cái con. Gia đình ta thật tốt phúc.

Nghe mà nói, Mộng Trinh cảm động, mắt rưng lệ. Nàng nhìn phu nhân và thấy mặt bà vẫn thông nét buồn mà lòng nghĩ ngay. Nàng [illegible] Trong bà đã Lâm Văn đang đạo chín trong Vườn. Bỗng nghe tiếng người lão bộc gọi :

— Đại ký mời vô chơi đó ! Ngài hãy lại đây tôi thưa chuyện.

(Còn nữa)

SINH HOẠT S. V. SÀIGÒN

Những nghĩa cử cao đẹp

Hai ngày cùng Ủy-ban Cứu-trợ nạn nhân bão lụt miền Trung

THIÊN-TÂN-HƯƠNG

Miếng khi đói, gói khi no

Mấy ngày gần đây trước thiên tai xảy đến cho đồng bào miền Trung, những cảnh mất trôi chiếu đất xảy ra cho những đồng bào khiến những ai ở người cuộc cũng lấy lâm đau đớn.

Nhận được được thảm cảnh đồng bào miền Trung Hội giảng chỉ đạo Sinh Viên Học sinh đã thành lập ủy ban cứu trợ đồng bào nạn nhân bão lụt miền Trung.

Mỗi khi đói, gói khi no, anh em sinh viên học sinh một lần nữa chứng tỏ sự trong thân tương trợ của đồng bào Việt Nam.

Ngày thứ nhất : thứ bảy 26-9-64

Từ sáng sớm ngày thứ bảy 26-9-64 lại qua HBCĐ SVHS số 17 Duy Tân đã có một sự kiện khác lạ hơn mọi ngày.

Hưởng ứng sự kêu gọi của ban tổ chức các anh chị em SV-HS đã đến trụ sở để góp sức cùng ủy ban cứu trợ nạn nhân bão lụt miền Trung.

Có những vị vừa chỗ các sự sinh đi vừa quyên tiền.

Những bác Taxi chẻ tiền !

Có những bác Taxi bình như chả tiền nên không lấy những tiền phí tổn chở các sự sinh đi !

Cao đẹp quá

Có những nhơm đã làm việc quên hết giờ. Có những chị đã tình nguyện ở lại trực để chiếu đi quyên luôn.

Trước thiện chí của các sự sinh ban tổ chức phải gửi thư xin phép phụ huynh và những nơi phụ huynh lo sợ (!)

Có những sự sinh đã bỏ tiền ra đã mua kim cúc. Những chị không nể hà mọi trở ngại.

Có những em nữ sinh đi 13, 16 tuổi đã làm việc hết sức hăng hái.

Một câu chuyện nữa cười nửa khóc : Dừng xe lại !!!

Đến 20 giờ, số thùng thu lại thiếu mất 1 thùng, ban tổ chức lo sợ cô người liên lạc thì gặp 1 em bé độ 12 tuổi đang lạch đạch thùng đi quyên. Ban tổ chức vội thuế xe chở em về nhưng nửa đường em lại hoảng hồn kêu lên :

— Dừng xe lại gấp !

Lâm anh trưởng ban liền lo sợ :

Nhưng chỉ ra em bé nhăn thấy rạp cúi cao hết nên đứng lên lấy thùng tiền một lát nữa (!) ngồi xe lại thì hỏi vía.

Số tiền kể ra hơn 100-000đ Ban tổ chức đã niêm phong lại định gửi cho cảnh sát cuộc III nhưng nơi nầy không nhận.

Lại một điều không ngờ

Thế là một số anh em SV HS đã tình nguyện ở lại để thức suốt đêm canh gác. 3 thùng lạc quyên.

Xe cây xức anh em học sinh sinh viên !

Vì một số bàn việc ở a đình phải về nhưng trong giờ giới nghiêm nên ban tổ chức đã nhờ cảnh sát cuộc quận III chở hơn ba tháng trước, lộ một đêm tình, tuy cần gượm đưa ra trước mặt, thân người con lớn, ng ý thầng uy nghi. Mặt chăng nhìn thẳng khi nàng đi qua. Nàng biết là chăng biết nàng đi qua. Nàng khẽ đẩ rồi nhìn xuống một cách trầm tĩnh ...

THƠ

NHỚ MẸ

Kính tặng hương hồn mẫu thân

(Nhân đọc bài Nhớ Mẹ của bạn Hồng Nhật đăng trong Thời Luận thì nhớ lại, cách đây hơn 30 năm, trong cơn loạn lạc, một chiều xa quê cũng 4 Nhớ Mẹ * và đã có thơ tặng. Nay chợp lại, in ra, để thông cảm với tất cả những cảnh chia non vô tận.)

TÂN HIỀN

Mẹ ơi, mẹ có khi nào
Nhìn con chim lạc bay vào trong vương
Đường chiều nhìn cảnh chạ thương
Mà lòng vấn khắc mười phương sông hồ !

Là con đã, mẹ ơi, là con đó,
Chiếc chim non rời tổ ấm nơm xưa
Mây thu rồi, thêu nắng, dưới mưa,
Trời vô định đến bây giờ còn lận đận

Con vẫn biết ra đi là để hận
Cho lòng Người, tuy giận, vẫn thương con
Và hôm qua ruột héo hon,
Lòng sơn hải vẫn chưa mòn nhiều tưởng nhớ.

Con vẫn biết tuổi măng non bỏ ngỡ,
Mặt lia ngàn là rạn vỡ ngày xanh.
Cha tương lai nhịp bác rất mong mạnh
Thân đơn chiếc khép kín bay thành đại vự

Nhưng linh lạc, Mẹ ơi, là số kiếp
Chiec chim non đói đà hiền cho mây
Trời cao thấp, Đất thấp Tây,
Cảnh chim bạt gió còn bay sống hồ !

★

Mẹ ơi ! Mẹ có bao giờ,
Thấy mây Thu đến, mắt mờ hơi tương
Ấy khi lòng mẹ nhớ thương,
Là khi đêm bước đoạn trường, con đi

Vì con, cái chữ nam nhi,
Là đem máu đổ mà thi gan vàng.
Bao nhiêu giông tố phủ phàng,
Là cảng gió dập khi con đăng cay.

Trời con Nam Bắc Đông Tây,
Cảnh chim bạt gió con bay nghìn trùng !
Ngày trở về, Tổ quốc, con vẫn nhớ,
Gối làng du đường bước nào gia hương

Trước thêm xưa rủ trọn ấo mười phương
Dưới tóc-bạc vẫn nương hồn viễn xứ.
Nhưng trang đời viết con đang đó
Chứ cơ đó chưa thay chớ giang hồ,

Thì mặc cho trăm nắng, ngàn mưa,
Con tìm mẹ, khi con chưa gặp được
Vì mẹ ơi, ngày con cất bước,
Cơ trời xanh, con đã ước với lòng son.

Bao giờ rạng rỡ nước non
Con về mái mái là con Mẹ hiền.

TÂN HIỀN

NỖI LÒNG BIẾT TỎ CÙNG AI ?

(Tiếp theo trang 2)

lai cung là ở bên P. tại sao ông lại nỡ phụ mặt người như P. ?

Đến đây, nàng đã cũng là đồng là những yêu P. mặc dầu nàng là vợ. Thay vì hy hoa chi đầu thế. Một người con gái đã đem cả cuộc đời mình phó thác cho tiền thân đầy [illegible] cho ở cạnh đó.

Ba mươi lăm tuổi đầu ! tuổi tiền tuổi hoa nhiều thay đều là phải mới đúng.

MẤM XÔI ! MIẾNG THỊT !

Đã trông chỉ có mấy ông già mới nói câu chán đời. Ai ngờ bây giờ lại đến lượt các ông trẻ : các ông Tổng Hội Sinh Viên Saigon và Hội Đồng Chỉ Đạo Sinh Viên Saigon.

Các ông đang cái nhau như mổ bò ngoài miền nhà thì lại nghe thấy lên là cái danh vị cần đầu phong trào sinh viên ở thủ đô. Ông nào Tổng Hội thì bảo Hội Đồng Chỉ Đạo do anh trưởng tập và chỉ có tính cách tư vấn. Ông nào HBCĐ thì bảo anh nào mới đích thực là ông tiên chỉ. Thông cáo đi, thông cáo lại, ông Hội Đồng viện giữa trung tâm HBSVSG đã phản bội và không không đủ khai trừ ?

Thao là ! Sai là ! Thật ra ! Ai cũng là những mấy đã chuẩn bị sẵn hành bộ từ giả đầu, trả nhau vậy ?

Thao là ! Cách mạng chưa xong, vừa bưng miền chưa mấy ông gia chưa cần những thì mấy ông trả đã đầm lưỡi phải đâu. Phải gọi ra cách lưỡi các mặng chung quanh mình nhỉ. Thật đáng là anh hùng hy hương ? cái nhau đu tóc đề tranh cam... phao cáo giữa lang.

Mấy ông đã có vội vã mừng thắm à tin tưởng rằng tương lai sẽ có đau cơn... nói đó. Mừng chắc là thấy bọn gì ông mình, quy, chắc sẽ cùng mà trenh nhau cái miếng phao cáo phải đến chắc, cái miếng ăn không thể trenh cái phao cáo lên cái mình được Phao nếu thế nào cũng nuôi tới khỏi cùng bụng.

Phao cáo ơi ! Mấy ngon lành thế mà mà để gì trẻ trenh nhau lắm đấy.

Ngày đau bao đu đang Cần Lao và Lực Lượng Thanh Niên Lao Khoa ? được tin mừng rằng, đang đoàn vào thăm nhà bây cái phao cáo nghe thèm khẩu bé tròn nên ba chó chó, đề tiếu lưỡi cuộc đời và sự ngày nay đang vinh vít rồi đã, đã hiện lượn cả cuộc Cách mạng nữa.

Thật là ấu hề.

Anh em sinh viên thực sự trẻ tuổi và trẻ tâm bao hãy siết chặt hàng ngũ để bảo vệ bộ mặt thanh niên chân lam đã trông lo đang lam ở sở

CÁO LỖI

Vì một lỗi in, trang Kịch trường bàn sau chưa ra ngày. Thành thật cáo lỗi bạn đọc.

T.L

Đọc báo giùm các..

(Tiếp theo trang 2)

thành kiến sẽ các quyền mà tôi được chúng nên ông bỉ phía quan. « Các quyền ấy quan trọng hơn là những ta trăng tương. Các quyền nào kém chúng ta phân khác, chỉ thuyết khích sẽ khác trên nên tên bạn. Thế gió đi đến nơi nào, quyền nào gió đến Ông Martin Luther, Ông đã quá quyền nào ? Ta không ở đây ! Ta phải đi tìm nơi khác ! »

Quyền nói thẳng là quyền mà chúng ta phải lấy. Ông Simon Pierre đã lên lên nơi khác lên ! « Các gia người đến tôi gặp tôi cho ông là bậc nào đó của Chúa. Cứ ai, xin cây cùng chính ông đã là một trong những ngươi lên nhân lên ! Ông đã gọi?. Thế giới cần chúng ta cũng có lên chính đó ! Tôi mới thấy rõ nhiều thứ đến lên vì cả đó.

HẾT

đem xe cây tới xức anh em vệ [illegible]

Người ta nhận thấy có nhỉ sinh đi quyên hoàn toàn nữ sinh các trường Gia Long, Lê văn Duyệt và Trinh Vương.

Người ta bay vòng lân xem sẽ các nữ sinh trường khác nữa hưởng ứng.

Một lần nữa, các sự kiện trên chứng tỏ. « Tình thương là khí giới » để chiến thắng mọi trở ngại. đã bàn gần các sết thực g.

TÌM VIỆC

NAM SINH VIÊN khóa biên, thành thạo Anh ngữ, Pháp ngữ, cần việc làm 2 năm, nhận kèm trẻ gia đình. Đã đi tư đề tự trở trong. Điều kiện : Ăn và Ở. Mọi chi tiết giáo Ký của quý đoàn tại, Thư cho Minh Tâm 155 rue Le Đại Hành Phú Thọ Chợ Lớn.

NAM SINH đã V.— Đang đến hết học kỳ bằng T.H.N.I.C và đang đánh máy. Nhận kèm học tại Đệ Tứ lực trở xuống hoặc làm bất cứ việc gì để tiếp học tại Saigon. Quý ý giúp đỡ cho quý bạ bảo tàm. Xin bắt hồi hiện thư cho Hồi : 39/16 Vũ Tánh Saigon hay 39/15A anh anh Nhatrang.

NỮ SINH đã qua nhiều năm thực tế và có nhà Tuấn Tiêu Thiếu — Phái Viên từ Đệ Thất đến Đệ Tứ hay Đệ Thạc cần Hai số 5116 Cao Thắng Saigon.

SINH VIÊN số bằng Tú Tài toàn phần ban Toán, đang đến, cần tìm nơi kèm trẻ từ Đệ Tam trở xuống. Thư số Đệ 333/4 Phan thanh Giản Saigon.

SINH VIÊN Khoa Học, thành thạo, tìm việc làm trong dược dịp vừa tự giúp từ Đệ II xuống đã có thêm phương tiện tiếp tục học. Xin thư số Hàng 17A — Cư xá Phú Nhuận Saigon.

NGÀN NĂM BIA MIỆNG

Nhu, Diệm, nhân Cần-Lao

Từ phen, sẩy nghề, tan đàn.
Anh, em tối bị, gửi thân tuổi vàng.
Đăng đầu, cược sống, khó khăn,
Chó-Ngao, Quỷ-Sứ, dần-dần cùng quen.
Trong tay sẵn có đồng tiền,
Ngân vàng, bóa chén tối liền tha ngay.
Chăng cần đầu điểm ai, ai,
Phong trào bất-lý ở đây, chuyện thường.
Ngày từ các vị Diệm-Vương,
Ngọc-Hoàng, Thượng-Đế, cũng vương lợi-quyền
Thít, xôi, hoặc giả, giấy tiền,
Lấy rồi, chậm chước, cho lên Ngài-Tiên.
Nghe đâu, ở chốn trần gian,
Anh em đồng chí trong làng Cần-Lao
Phen nầy gặp phải phong-trào !
Nhâm-dần, đầu, tỉ Thanh-sao, hãy gió ?
Nhân ai, sợm tính, cuộc cờ,
Suối tăng, chóng tớ, vẫn chờ anh, em.,
Xin ai, đừng tủi, đừng phiền,
Xuống đây hợp mặt, với anh em nhà.
Anh ngồi, chân, chỉ, anh xa,
Nào là, đường-tử, nào là, đồng-mân,
Về đây, có bỗ, có cơm,
Cho nên đạo nghĩa, cho trên tình thân.
Nhân nhân thìn Cố Phu-Nhân.
Phen nầy « chính-nghĩa » cũng cần nhiều.
Sau đó chính cơ quan đại thần vén bức màn xa tanh ra đề Tổ Hy bước xuống. Trong ánh nắng gay gắt, nàng thấy liện ta trước mặt mình những cái cổn lớn và mũ rộng của cần nhà cổ kính, ngay đó là một các phòng quá quen thuộc, cần phòng chính, bên trong phế đánh Sứ-quốc sẽ, gọn gàng và sẵn nhà quốt sạch. Trước đây, cũng siêu đẹp đẹp phải là do chính tay nàng, từ lau lọt, phủi bụi, quét vôi ... trong nhà. Đây giờ mọi nơi đã ngăn nắp, thế mà nàng nhận cần ở đây ? Một bích hoa giấy đã đặt trên một cái bàn dài kê sát tường. Những cây nến trên chân nến đồng sẽ phía trước cái bàn xuống giữa hai cái ghế thao lẽ nghi là những cái đĩa nhỏ đầy đường phẩm, kẹo, một bình trà và mấy cái chén.

Nàng kẻ tay lên cánh tay An Tế Hải khi nàng sẽ dẫn nàng đến một ghế cao nhất ở phía bên phải cái bàn xuống. Nàng ngồi xuống, xếp tay lại. Quan đại thần tiến lại xin xiêm y hộ nàng rồi ông trở ra phía cửa bảo cho gia đình gọi đầy có thể lại gần bà Hoàng Hậu Tây cung.

(Còn nữa)

NGƯỜI ĐÀN BÀ quyền thế

Nguyên tác của PEARL S. BUCK
BÙI-NGỌC dịch

— 36 —

CHƯƠNG THỨ HAI

TỪ HY

ĐOẠN THỨ SÁU

Vẻ quê

Đức Vua không thể nào thấy cảm thấy được sự buồn ở lo sự ấy trong nàng, vì hiện giờ nhân sắc phải đưa vào nàng đề lấy sức mạnh. Trời ! Cái đch ấy sao mà nặng nề thế ! Nàng cố thở dài và đề tăng cường sức mạnh đầy trên nàng thực không có ai đề nàng nương tựa. Thực chỉ có một mình nàng tự lo lấy.

Bỗng nước mắt nàng tào rạt, Đức Vua trông thấy giọt lệ long lanh trên gò má nàng qua đánh cặp bạch lộp lấm ngài giết mình. Ai sự, ngài hiểu lên :

— Cái gì thế ? Ta chưa bao giờ trông thấy khanh khóc.

Nàng kéo tay ra, lấy cớ ở lau nước mắt nên đang trên mi. Nàng cất tiếng thân thiết :

— Suất ngày thiếp ao ước sao được gặp ngài thăm thiếp không hiểu lấy đó tại sao. Có là tình mẫu tử trong người thiếp đề thức dậy. Tôi ngày sau đây, thiếp chưa bao giờ được thấy mặt bà. Thiếp không biết hiện giờ bà ra sao. Hay là bà đã qua rồi, nên trong lòng thiếp mới vào rạc thần thức ?

Đức Vua an ủi nàng, rồi nói :

— Khanh phải đề thăm bà. Tại sao khanh không nói cho ta hay ? Thời đi đi ngoài yêu cầu ta ! Ngày mai khỏi hành đi Tế cho Khanh đi đi ! Nhưng khanh phải trở về trước khi mặt trời lặn. Vì bàn đêm ta không thể nào thiếu Khanh được.

Đức Vua hăng lăng đề nàng sẽ qua thăm mẹ nàng sẽ ngay ngày hôm sau ra đi. Trước hết phải cho người cả nhà cậu nàng biết tin trước. Hai loan quan được sai đi đề Sáu lên : nàng sẽ về nhà vào đúng buổi trưa. Tin ấy làm cả cả cũng Phiên Lan hài lòng. khích động. Từ Hy sung sướng vô rất hồi sẽ sửa soạn. Nàng ngồi hàng giờ để sang thăm cũng với cái cảnh lớn, quang hoa nguyên giữa vô.

— Ta không ăn mặc quá lộng lẫy. Vì nhìn thấy người ta trông rằng ta lên mặt tự đắc.

Người đan bà cất nghĩa :

— Thưa bà, bà cần phải ăn mặc sang trọng chất chứ Nếu không sẽ người ta chê là khinh thường hy.

Từ Hy đồng ý :

— Ừ, cũng nên lộng lẫy đề chất nhỉ ?

Nàng nghĩ nhìn quo một lượt tất cả chăng do cũng nàng trong tủ. Nàng cố chọn lấy một cái áoy ý cuối cùng nàng chọn một áo xa tanh hình hoa lan màu tím hoa cà, áo lụa đen, nàng rất hài lòng khi vén áo lụa đó đen thêm nữ trang của người.

Khi nàng đã sửa soạn xong ở ở ân chất lắt đó, nàng bước ra khỏi đề đồng chỗ sẵn đó. Họ cho rằ nhưng rằng cảo bộng xa tanh cộng phủ kín ở ánh nắng đã rọi quy gối. Kiệu nàng đi đến ra khỏi cung cấm lớn qua cổc cung điện.

Ngài trang hiệu nàng lồng ngồn ra bên ngoài tiếng bộ hoàn của cận vệ Trường khi kiệu nàng lướt qua, sao nàng đề nhận ra tiếng nói ấy ? Nàng rướn mình, khẽ dấy mân ngồ nhìn ra ngoài, nàng trông thấy Dương Lự đang đứng cách nàng đề hơn ba thước, lộ nét đềm tình, tuy cần gượm đưa ra trước mặt, thân người con lớn, ng y thầng uy nghi. Mặt chăng nhìn thẳng khi nàng đi qua. Nàng biết là chăng biết nàng đi qua. Nàng khẽ đẩ rồi nhìn xuống một cách trầm tĩnh ...

ĐOẠN THỨ BẢY

Dưới mái nhà xưa

Khi mặt trời đã lên cao thì Từ Hy ở tới cổng làng đầm vào cùng Phiên Lan. Mặc dầu nghỉ trong kiệu có màn che phủ, nàng cũng tự thấy rằng mình đã ở gần tới nơi chăn rau cất nhà xưa. Nàng cảm thấy những vị quan thuộc ! mùi bánh rán sông lên thơm ngon, mùi thơm đặc biệt nơi quê hương nào, cũng cái những mùi không nồng nặc đề chịu nơi ở đọng rác rưởi, bụi bặm, nhưng nó biểu hiện một cái gì đặc biệt nơi mà nàng đã lớn lên trong thời thơ ấu.

Ngày hôm ấy, trời hanh và lành lạnh. Dưới chân những người khiêng kiệu đất khô lại như đá. Trên đất khô cứng ấy, in hình những bóng nhỏ nhà bé hai bên đường. Từ Hy nhìn những bóng rợp ấy có thể đoán được giờ giấc. Hết cơn nhỏ- nàng thường chợp qua lại trên những mành đất đó, nàng thuộc từng cái bóng cây cao thấp. Nàng có thể biết được giờ giấc một cách khá tinh tường, ở buổi sáng, bóng ngỏ nặng ở phương đông và đến dần ngã bóng ở phương tây sau buổi xế chiều. Bây giờ mặt trời đang bóng, kiệu nàng sẽ đến cửa nhà. Nhìn qua khe hở màn che, nàng thấy cửa mở sẽ tất cả gia đình nàng đều quây quần đoàn tụ đông chờ đợi. Đứng bên phải là cậu nàng có mẹ nàng, cùng đông đủ, các anh chị em họ và phía bên trái là một thiếu nữ cao mảnh khảnh, đó là em gái nàng cùng sẽ hai em trai của nàng và phía sau là bà Lê Mẫn-Đường tựa vào tường hai bên là những người hàng xóm và các bạn bè cùng Phiên Lan.

Khi trông thấy những lộ mặt trình trang đến rước, nàng rất đông đề ; rồi đột lê. Thực nàng cũng giống như mọi người cả nàng cố gắng làm cho mọi người đều rõ cảm nghĩ ấy. Trong lòng nàng, con tim cũng đập ở hết hợp nhịp. Tuy nhiên nàng không thể cản bớc mặn lên sẽ gọi tên từng người được. Vì đầu sao đi nữa, bây giờ nàng là Từ Hy, bà Hoàng Hậu Tây cung; mà cũng ở kể ở nết nghiêm oai ở như thế nàng phải cư xử như mọi bà hoàng ở bất cứ nơi đâu.

Nàng không ra hiệu, như g các hoàn quan đã dẫn đường vào tới cổng. Đầu tiên là quan đại thần, đề Đức Vua đề giao phó cho ông thiết lòng cả người ngọc cầu ngài, không bao giờ được ha khỏi nàng một bước. Bước lên rồi đề qua cửa mở, sau người không kiệu đem nàng cho. Hồi đem kiệu qua lối vào sân rồi đặt kiệu xuống trước thềm nhà. Sau đó thình quan đại thần vén bức màn xa tanh ra đề Từ Hy bước xuống. Trong ánh nắng gay gắt, nàng thấy liện ta trước mặt mình những cái cổn lớn và mũ rộng của cần nhà cổ kính, ngay đó là một các phòng quá quen thuộc, cần phòng chính, bên trong phế đánh Sứ-quốc sẽ, gọn gàng và sẵn nhà quốt sạch. Trước đây, cũng siêu đẹp đẹp phải là do chính tay nàng, từ lau lọt, phủi bụi, quét vôi ... trong nhà. Đây giờ mọi nơi đã ngăn nắp, thế mà nàng nhận cần ở đây ? Một bích hoa giấy đã đặt trên một cái bàn dài kê sát tường. Những cây nến trên chân nến đồng sẽ phía trước cái bàn xuống giữa hai cái ghế thao lẽ nghi là những cái đĩa nhỏ đầy đường phẩm, kẹo, một bình trà và mấy cái chén.

Nàng kẻ tay lên cánh tay An Tế Hải khi nàng sẽ dẫn nàng đến một ghế cao nhất ở phía bên phải cái bàn xuống. Nàng ngồi xuống, xếp tay lại. Quan đại thần tiến lại xin xiêm y hộ nàng rồi ông trở ra phía cửa bảo cho gia đình gọi đầy có thể lại gần bà Hoàng Hậu Tây cung.

(Còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quản Viên Chiếu Đăng)

Các chứng HO :

Ho phong, ho đàm, ho sốt, ho ngày ho đêm, ho lâu ngày, ho sắp hậu nên dùng :

HƯỢT PHẾT PHÔNG LAO THẢO ®

Dr. TÂNG NHA chế tạo, đã mạnh phổi, lành ho.

YÊU TIM ĐAU TIM

Thần Kinh suy yếu ! Dùng :

An Thần Bửu

Trị các chứng tim đập hồi hộp mất ngủ, mê sảng, ngất, Đông cảm ác thần, đinh tri, mất gan đề ngủ

BÌNH CỦA PHỤ NỮ

Kinh nguyệt bất thường thiếu máu, mất mát đau lưng, bạch đới hạ, ít ăn ngủ, nhức mỏi tay chân quí bà dùng :

PHỤ NỮ HỒI XUÂN TỐ

BÌNH PHONG THẤP

Đau khớp xương, nhức gân, tê bại tay chân bay đề mà hồi tư chu bất bình đẳng :

THẢO LINH SƠN (DI-An-Hoàn (cả đề bán ở các tiệm thuốc đều

Dĩ - an - Hòa

252A, Lê - thánh - Tôn — Saigon B.Y.T.—K.N số 597 ngày 16-12-64

tiếp theo 4 trang 1

lình vệ tài chính vì Tổng trưởng ban đầu, chỉ nhân bớt số cổ phần bắt các công nhân nào muốn trở lại làm việc.

Ông Tổng Trưởng cho biết tiếp sau đó, là Liên hiệp Nghiệp đoàn Đô thành Saigon — Gia Định đưa ra hai bản nghị-quyết yêu cầu Tổng nhân chọn viên làm việc. Ngay sau khi tiếp nhận, ông cho lan-truyền đề nghị đánh sách tiết lan giám đốc Vinyteco và sau khi kiểm xét lại, ban giám đốc cho biết như sau : Cần có ít nhất hai đoàn sách sau này thì có 149 công nhân chưa được chấp đã được chủ gọi đi làm nhà máy chưa đầu nhận việc, 58 người đang làm việc tại nhà và 1 người khác không có tên trong số công nhân của hãng và 1 người trong ấy.

Ông Tổng Trưởng nói tiếp sau chiều lúc Bộ Lao Động Saigon và sẽ thuyết phục ban giám đốc, ban giám đốc đã chịu chấp thuận quyền tắc và lương cho tất cả công nhân chưa được gọi đi làm từ ngày 15-8-64 đến nay, và hiện thời ban giám đốc đang lập số lương của mỗi người.

Khuyến cáo Ban Giám Đốc thu hồi công nhân

Đã ký đến vụ tranh chấp Ban Đông, ông Tổng Trưởng và ông Nguyễn Ái Giang, Tổng Thanh Tra Lao động, ông Đông Lý Nguyễn Cẩn Quyền, cho biết chỉ biết trong vụ tranh chấp, ban giám đốc hãng đã gửi giấy đề thông báo hoàn thể công nhân trở lại làm việc, nếu sau bốn ngày, người nào có đi mà vẫn chưa mới có quyền sa thải. Bộ đã có ban hành được chỉ thông phát tới trên lương cho thiết và những ngày công nhân đã làm trước khi xảy ra vụ tranh chấp, và lương nghỉ hàng năm. Khuyến cáo chủ nhân phải trả lương cho công nhân và những ngày hàng đang của nó không cung cấp việc làm cho công nhân.

Bộ cũng đã ra lệnh cho chủ nhân phải thu hồi 6 đại biểu công nhân mà chủ chưa gọi đi làm và đã trả lỗ chủ nhân vì không tuân lệnh lệnh trên.

Giới hạn quyền hiệp Bộ Lao Động

Đã cấp đến quyền hành của Bộ Lao Động, ông Tổng trưởng trong cuộc vụ tranh chấp vùng đông, Bộ Lao động chỉ có nhiệm vụ hòa giải bằng phương pháp giải thích và thuyết phục, nếu hai bên đương sự không chấp thuận đề nghị của Bộ thì Bộ chỉ cần chuyển việc vụ ra Hội đồng Trọng tài.

Ông Tổng trưởng nhấn mạnh rằng bộ không có quyền cưỡng bách, ép buộc một bên nào phải theo đề nghị của Bộ vì luật lao động không có áp lực cho Bộ lao động được quyền đó.

Ban giám đốc đã phạm điều 365 của luật lệ Lao Động

Tiếp đó, ông đồng ý với phòng đề đưa ra đề chỉ nhiệm và chấm dứt nhân, như việc xa thải công nhân của hãng Vinyteco là : Ban giám đốc chỉ có quyền xa thải công nhân khi phạm lỗi nặng. Riêng vì Đại điều 365 Lao Động. Lời nói của ông Đông là đến đây đã được ông Đông và Hiệu cán đốc, đã ông Tổng trưởng tiếp tục kể khuyết thiếu là có một số đại biểu công nhân đã đi làm lại. Đã bắt tức thời sẽ đã, Bộ Lao Động đã soạn thảo đề ra nghị-quyết, yêu cầu chủ công, quy chế Nghiệp đoàn, mà 10 hy vọng một phần đã gửi Hội đồng Chính Phủ sẽ chấp thuận.

Có sự cầu kết giữa ông Tổng trưởng Lao động và ông Trần văn Đức Bưu không?

Đề trả lời cho hai câu trên ông Tổng trưởng nói đề lược đã không cần các vào đó.

Trước đây ông là Phó Chủ Tịch Tổng Liên Đoàn Lao Động Việt Nam, ông Tổng trưởng nói, như vậy ông không có nhiệm vụ nào trong nội bộ của Tổng Liên Đoàn cũng đã thay chức Phó Chủ Tịch và Đại biểu Tổng Liên Đoàn Lao Động đã bắt ngày đó, ông Tổng trưởng nói, Việc xảy chống tố ông không có liên hệ gì với vụ tranh chấp giữa Tổng Tổng Liên Đoàn và ông Đông. Bộ Lao động hoàn toàn tự không thể ông không tranh nhau mà ông đã ra lệnh cho phải trả lương cho thiết và những ngày công nhân đã làm trước khi xảy ra vụ tranh chấp, và lương nghỉ hàng năm. Khuyến cáo chủ nhân phải trả lương cho công nhân và những ngày hàng đang của nó không cung cấp việc làm cho công nhân.

Bộ cũng đã ra lệnh cho chủ nhân phải thu hồi 6 đại biểu công nhân mà chủ chưa gọi đi làm và đã trả lỗ chủ nhân vì không tuân lệnh lệnh trên.

Giới hạn quyền hiệp Bộ Lao Động

Đã cấp đến quyền hành của Bộ Lao Động, ông Tổng trưởng trong cuộc vụ tranh chấp vùng đông, Bộ Lao động chỉ có nhiệm vụ hòa giải bằng phương pháp giải thích và thuyết phục, nếu hai bên đương sự không chấp thuận đề nghị của Bộ thì Bộ chỉ cần chuyển việc vụ ra Hội đồng Trọng tài.

Ông Tổng trưởng nhấn mạnh rằng bộ không có quyền cưỡng bách, ép buộc một bên nào phải theo đề nghị của Bộ vì luật lao động không có áp lực cho Bộ lao động được quyền đó.

Ban giám đốc đã phạm điều 365 của luật lệ Lao Động

Tiếp đó, ông đồng ý với phòng đề đưa ra đề chỉ nhiệm và chấm dứt nhân, như việc xa thải công nhân của hãng Vinyteco là : Ban giám đốc chỉ có quyền xa thải công nhân khi phạm lỗi nặng. Riêng vì Đại điều 365 Lao Động. Lời nói của ông Đông là đến đây đã được ông Đông và Hiệu cán đốc, đã ông Tổng trưởng tiếp tục kể khuyết thiếu là có một số đại biểu công nhân đã đi làm lại. Đã bắt tức thời sẽ đã, Bộ Lao